

מסורת הש"ס

(א) רש"י תוחק זה (ע')
רש"י לעיל כדף ו': ד"ה
ששכנ"ג (ג) רש"י קיט'
ז' טס לכתן טת'
נחמ"ה (ה) ויחמ"ה פ"ד
כד' ג' כ"ב ט"ה (ס) תחמ'
אח טסס וכת"י א' אחס'
תחמ' אח בני ישראל כ"ל
(ז) עיין תוספות כדורות
לח: ד"ה (ח) רש"י לו'
כדדורות פסוקי' ג' בעיני'
אלה י' (ט) רש"י רבס'
טחמ"ר לו' כ"ל'
(י) נחמסני' החוקים כ"ל'
רש"י (י) ונחמ"ר רש"י'
(כ) נחמסני' להס' (ח) מחל'
שיך נחמ"ר דף ג' (ג) פ"ד
תחמ' דמח'.

1. לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדול תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תסרבו אלי תשמעוהו דברים א י
2. ויקרב משה את

מִשְׁפָּטִים לְעַמּוּלָּהּ
כִּמְדֵּר כֹּה אֶ
3. וְאָמַרְתָּ אֶל שְׂפִיכֵם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שָׁמַע
כִּי אֲדִיכֶם וְשִׁמְשִׁיתֶם עִדֶּךָ
בֵּין אִישׁ וְאִשׁ בֵּין אֶחָד מֵעַמּוּלָּהּ
וְהָיָה
4. וְאָמַרְתָּ אֲתֵכֶם כֵּתֹב
הַרְאָה אֶת כָּל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ
וְהָיָה אִי
5. הַזֶּה יִהְיֶה אֶת כָּל
הָעָם אֲנִי אֲנִי
וְלִדְרֹתֶיךָ כִּי תִאֲמַר
כִּי אֲשֶׁר
יִשְׁאָר הָאָדָם אֶת הַתּוֹכַל לֵךְ
וְהָאֲרֵקָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ
לֵאמֹר כִּי מְדַבְּרִים אֵין
6. וְהָיָה מִשְׁחָה לִּי עֵינֶיךָ
וְאִמַּר אֵלָיו לֵעֲשֶׂה לִּי
יִשְׂרָאֵל חֹק וְאָמַרְתָּ
כִּי תִבְנוּ אֶת הַתּוֹכַל אֶת הָעָם
וְהָיָה לִי אֶת הָאֲרֵץ אֲשֶׁר
יִשְׁכְּבוּ יְלָדֵיכֶם לַחַת
7. וְהָיָה וְאָמַר תִּחְלִיתֶיהָ
וְהָיָה לִי
8. וְרַע אֶת דִּישׁוּשׁ כֹּה בִּן
וְאִמַּרְתָּ חֹק וְאָמַרְתָּ
כִּי תִבְנוּ אֶת הַתּוֹכַל אֶת הָעָם
יִשְׂרָאֵל לִי אֶת הָאֲרֵץ אֲשֶׁר
שָׁמַעְתִּי לָרֶם וְאָמַרְתָּ
שָׁמַעְתִּי עִדֶּךָ

(א) רש"י ד"ה משיקנא לך
 רב מאזין מבדוק חודשך:
 (ב) ד"ה משה וכו' שדור
 ואתה עמם: (ג) ד"ה
 יומא דדינא ל"ל אחר ד"ה
 ואומר משמיה: (ד) רמב'
 ד"ה מוציא וכו' מה שייך
 תביעה ביוון שאני בא:

[א] רש"י ד"ה משה סי'
וקנים סנדור עמון. מלמ
עמון נמחק ונ"ל עמר;

ראויה פרשת נחלות
כו' ראויה היתה פרשת
מקושש כו'. ולא תאמר
אם לא דברו נטת ללמד
ולא תמחיק מקושש היו
שני פשוט הללו חסרין
מן המורה, והכי נמי חסרין
למחר שהם מלות חסרין מן
דבא. נטת ללמד (נח ק"ט).

וְזָמַר וּבָא דִּין
ס' לְפָנֵי הַקֹּדֶשׁ
לְאַלְהֵי סוּא.
יָצָא מִמּוֹן
לְהַחֲזִיר מִמּוֹן
לְהַשְׁתַּלְשֵׁל שָׁרָה
אֵלֵי (זְכַרְיָה)
וְעַל לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּב;
(שֶׁשָּׁלָה נֶאֱמַר לוֹ

מפני איש¹⁶ (א"ר חנן)
 איש) יכי המשפט לא
 ברבי חנינא אמר הק
 שנוטלין מזה ממונ
 אלא שממרחיקין אותי
 ויהדרב אשר יקשה ממ
 רבי יאשיה על דבר
 זיקרב משה את משפ
 ז' יאשיהו על עשה

וְיִשְׁמְעוּנִי כְּתִיב אֵל גִּי
אֲלֵינִי וְנִמְרִינֵנִי אֲבָל
נִחְלֹת שְׁתִּיכְבֵּד עַל
שׁוֹכֵי בְנוֹת צֶלְפָּחֵד וְנִכְבֵּד
פְּרִשְׁתָּ מִקְוִישׁ שְׁתִּי
אֲלֵא שְׁתִּיכְבֵּד מִקְוִישׁ
לְמַלְכֵּךְ שְׁמִנְגִלִּין חֲזוֹן
דִּי וְזִבְאֵי חֲבִיבִי חֲזוֹן
וְיִשְׁמְעוּנִי כְּתִיב אֵל גִּי
אֲלֵינִי וְנִמְרִינֵנִי אֲבָל
נִחְלֹת שְׁתִּיכְבֵּד עַל
שׁוֹכֵי בְנוֹת צֶלְפָּחֵד וְנִכְבֵּד
פְּרִשְׁתָּ מִקְוִישׁ שְׁתִּי
אֲלֵא שְׁתִּיכְבֵּד מִקְוִישׁ
לְמַלְכֵּךְ שְׁמִנְגִלִּין חֲזוֹן
דִּי וְזִבְאֵי חֲבִיבִי חֲזוֹן

היהא כותבין יאוצהו
רבי אלעזר אמר רבי
שתהא אימת דין
שיכבול את הציבור
ואיתמא רבי שבתאי
היונג כתיב *כי אתה
תביא אמר רבי יוחנן
אתה והזקנים שבוך

תול מקל והד על קדקד
שני דברין לדור תנא
זימון אילימא ברכת
'וברכת זימון בשלש
מפרשת מאי זימון בר
בשלשה ברכת זימון
זימון אומוני לדין כי
תלתא דייני דיתבי וא

ואמר מפומא דחדל
משמיה דכולהו הני
האבל כיומא דדינא
כלל כו': שלח ליה
לרב נתנן בר יעקב
הא אנן תנן בשלש
או לא אמר ליה נתנן
מאי שלשה אילימא
שלושה

אפילו עשרה וזין
שלושה: והכמים אומרים
נפשות מאי זין אמר ר' חור
ללעז רובנן 'סברי חור
והכא בחוששין לכבש
עשרין ותלתא למיזן ד

סגר בשלשה דאין חוששין לכבוד הראשונים וזו

אחיו לכבוד עצמו אבל לשם שמים לא:
מוציא שם רע, פי' נקונטרס
השבעל שטוען פתח פתוח
מלאכי להפסיקו בחונתו וקשה לר"ת
חלל דגני אונס ומפתה קמני לה שכן
אקסות ועוד דככל דוכחא שמחיר
מוציא שם רע הו' לענין ק' טלעים
ועוד דב' דמפתחין ומחמין לו וכחמה
דוכמי אשכמן שדנין דיני כחובה צבצל

וכן ניהוין עפשי ועוד מה שמפרש
נח מוסיף ללבו מתוך שטעון פסח
פסחון מלאכי חייסין שמה פסח
עדים ויבואו ועידו שזינה אין לשון
לבו נוסף על זה אלא על דבר שהוא
שקר כמו (ביתר דף: ה) מלאכת אלה
מוציא עליו על גיטין האכשמים ועוד
דקאמר דזו לי מיאס דזי ממונת
מי דוקאין על זמן שאין האשה חובעת
אזיזי מרובה ויודע דהאסר דזיזי

ממון בשלשה חצותה מביעיה (ה) שאלו זה אלף ועוד מה שייך חציה (ו) שאלו זה אלף לפסוק ועוד עלמא מנחומיה ועוד ונחמקס דלחכא נפשות משמעי דבהאיא ממון חלירי ועוד שמעמי מהר"ף דלר' מאיר דלית ליה חכמה דלוריאטא פסק אף על פי (כחצות דף טו) א"ת נאמן להפסידה חכמה דדוקא (לד' חכמה דרבנן נאמן כדמוכא בב"ק

דכחצות (דף י.) ואמר רב נתמן
חכמים תיקנו לבנות שיראל לבנותיה
מתים ואלאמנה מהם וזה האמיתות
כו ומפרטי דכולה שמעת"י איירי
לענין ק' קטנים שהאב חוצב לבנל
ועושים לבנל היינו לעו הדיינים
בזון שהאב הבנל עדים שזמנה
והוכחו דמייחצי הבנל השמא ק'
קטנים דרכן סברי נצי כ"י דאי

דבר אחד לדור ואין זימון בשלשה מאי זימון והתניא זימון וכי תימא פירוש זימון והתניא "זימון בשלשה אלא מאי דאמר רבא הני בי שליחא דבי דינא

אמר כלום עוד דאמר
לי בלא יומא דדינא
תתן לי בה: תשלומי
חמון רב רב חסדא
למדנו רבינו דיני קנסות בכמה מאי קמביעיא ליה
אלא יחיד מומחה קמביעיא ליה דאין דיני קנסות
דיה תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה בשלשה
שלשה הדיומות האמרי אבוב דאבון משמיה דרב
אמר רבי אבהו אבוב דאבון משמיה דרב
אמר רבי אבהו אבוב דאבון משמיה דרב

והוא מציא שם רע בעשרים ושלשה; וכן יש בו דין לא בחוששין אלעזר קמפאלי רבי מאיר סבר אין חוששין שיהיה אלעזר אמר כולי עלמא אלעזר לא חיישין שיהיה אלעזר קמפאלי והב"ע כגון דאיכניה בי נפשות ואיכדור ואמר להו דיינו לי מיתה דיני ממונות

אפילו בשלשה ורבנן סברי מוששין לכבוד הראשונים וצעי כולהו:
ומכא

ל אלדס לדון בחנק, על ידי חייב, מקושט, וזכות, שהנני והקרוניס יירשו את קרוניס, על ידי
ל ודך על קדקדם. הקנה אתם ליהושע כי אתם תביאו וגו', תביאו על כרחם, הכל תלוי כך (שם).

זה א מ"י פכ"ג מהל'
סנהדרין (הל"ג)
והלכה ו סמג עשין קו
טוש"ע ח"מ סימן ו טעין
:

ב (מתי) שם פיל' אר
טושי'ע מ'מ'ס טעמ' ד:
ב' א' מ'מ'ס טושי'ע מ'מ'
סיון ט' טעמ' א:
ב' ד' מ'מ' טעמ' שם
ה' א' טעמ' ב:
טושי'ע מ'מ' סיון א טעמ'
ד:
ב' ד' מ'מ' פ'ה מ'מ'
ב'מ'טל ב' א' טעמ'
פ'שן ב' טושי'ע א'מ' ס'
ק'ב טעמ' א:
ב' ד' מ'מ' פ'ה מ'מ'
טעמ'ד'מ' א'מ' טעמ'
פ'שן ב' טושי'ע מ'מ' סיון
א' טעמ' ב:
ע' א' מ'מ' שם פ'ה מ'מ'
טעמ' שם (טושי'ע מ'מ'
א' א' טעמ' א:
ט' א' מ'מ' שם א' א' טעמ'

בביתן אלא צריך להתעסק בהן בכללן כמו שהן מפורשים ב' לא יחפור והא דאמר רב לאושפיוא פסילנא לך לדינא ודבר אחד בדור ולא שנים כדכתיב כולו משוננוי הו'.

תנא זימון בשלשה אוקימנא אומני לדינא והני מילי בלא יומא דדינא צריך למימר השליח כי שלשה שלחו אותי אליך אבל ביומא דדינא לא צריך למימרא שליחא

דבר ידוע הוא שביומא
דנא תלחא יחבי;
תשלומי כפל וחשומי
ד' וה' בג' (מסומחין).
איכמה דני נחמן בר
עקב רבי קנסות ולפיכך
צריך ג' מומחין כי
ההדיוטות אפילו עשרה
פסילין לרון דיני קנסות.
האונס והמפתה בג' שהן
דיני קנסות: ירושלמי
ג' (מלא) [מנא] אמר

בנערה מאורסה פליגי
ונדהו דבריו אבל חלקו
במוציא סר.ע. רבי מאיר
סבר לייסרו ולעונשו ב'
אם נמצאו דבריו אמת
בכ"ג. וחכ"א הכל בכ"ג
ואמר עולא בחוששין
לענש פליגי כלומר אם
ישבו שלשה לדין על
הבעל לעונשו ולייסרו
ודקדקו תמצאו דבריו
אמת כיון שהן דיני
הממונה עליהם

עליהם עשרים אחרים את
למימר לא אוסיפו עליהם
הני עשרים אלא משום
דקמאי לא הוה ידעי
למדן האי דינא ומסקי
לעז עליהם ורבי מאיר
לא חייש ללעז וחכמים
חיישי הלכך הוי המלקות
והעניש מבחתיילה בכ"ג.
ואם נמצאו הדברים אמת
הם הן המצוינים עליה דינא
נפשות. ובה אמר מתיחין

כגון דוחבי כ"ג לעיוני
כהאי דינא ונפקי (תרי)
[כ'] מינייהו ואמר להו
דיינו לי מיתה על ההונש
ועל המלקות ד' מאד
סבר דייני להו דמסון
הוא ולא חיישינן לכבוד
הני (תרי) [כ'] ונפק
וחכמים חיישי לכבודן